

for en Udvidelse og Forbedring af denne, fastholdt han fremdeles, at han ikke vilde stemme for Landbefæstningen. Nu sidder den højtærede Minister som Medlem af en Regering, der foreslaar at anlægge en ny Landbefæstning om København. Ja, jeg kan kun tænke mig een Mulighed, naar han skal tale med sine Vælgere igen, og det er, at han siger til dem, at naar han talte om, at han ikke vilde stemme for Landbefæstningen, var det den Befæstning, som Bahnsen havde bygget. Den vilde han under ingen Omstændigheder stemme for, men han kunde godt gaa med til at stemme for en Fæstning, som, om det skulde være, var bedre i Stand til at løse den Opgave, en Fæstning har, end den, der allerede laa der, og at han ikke havde forpligtet sig til at lade være med at stemme for en ny Landbefæstning. Det er den eneste Maade, han kan fortolke sine Udtalelser paa, men jeg ved ikke, om han vil gøre det. Jeg har i alt Fald set, at hans Vælgere have en anden Opfattelse af Sagen. De føle sig fri for Forpligtelse overfor ham og mene ikke at behøve at staa ved deres Tilbud om at opstille ham paa ny, fordi de betragte det, han gaar med til her, som et fuldstændigt Brud paa de Løfter, han har givet.

Man griber nærmest af Forbavselse ved at se, at et saadant Forslag overhovedet er blevet forelagt af en Regering, der kalder sig en Venstregering, fordi det, som jeg nu har nævnt, jo er absolut i Modstrid med, hvad man tidligere har hævdet fra dette Partis Side. Man søger efter, hvad der kan have foranlediget dette Forslags Fremkomst, hvad der kan have begrundet det. Da man saa hørte den højtærede Konseilspræsident udtale, at han i den Tid, han har været Minister, havde faaet Lejlighed til at lære at kende Ting, han ikke havde vidst tidligere, at han var bleven klogere, og at det var derfor, Forslaget forelaa i den Skikkelse, hvori det forelaa, maatte man tænke: Det maa jo være noget forskrækkeligt, Konseilspræsidenten har hørt om, hvilke Ulykker der truer vort Land, hvis vi ikke gaa med til at gennemføre saadanne Foranstaltninger, som her foreslaas. Men vi have senere faaet at vide, at det, som truer vort Land, slet ikke var noget forskrækkeligt. Tværtimod, vi have faaet at vide, at der fra intet som helst Land er rettet nogen Anmodning endsige noget Paalæg til os om at ordne vort Forsvar saaledes, som man her foreslaar. Men hvad kan da have paavirket den højtærede

Konseilspræsident saa stærkt, at han alligevel har fundet sig foranlediget til at fremkomme med Forslagene? Jeg kan ikke tænke mig andet end, at det er gaaet saaledes, at da han kom op paa det høje Stade, hvor han nu staa, og skulde se fra dette ned paa Forholdene, er han bleven noget svimmel og har ikke kunnet fæste sit Blik med samme Sikkerhed som tidligere paa de nøgterne Forhold, med samme rolige Overlæg tage sit Stade. Han er bleven svimmel, har set dobbelt, ogsaa med Hensyn til de Farer, der truede vort Land, og har saa troet at være nødsaget til at foreslaa dobbelt saa mange Foranstaltninger og Udgifter, som han ellers vilde have foreslaaet, for at imødegaa denne Fare. Dette at færdes paa de høje Steder kan være ret farligt for os Mennesker, og det har ogsaa vist sig, at det er gaaet saaledes ikke blot med den højtærede nuværende Konseilspræsident, men ogsaa med hans Forgænger. Han mistede ogsaa sin Tro paa, at de militære Udgifter kunde nedsættes, saasnart det var lykkedes ham at blive Konseilspræsident, og det ærede Medlem fra Nørre Sundby, den højtærede Trafikminister (Jensen-Sønderup) har ogsaa vist, at han kunde ikke staa imod den Paavirkning, der mødte ham deroppe i de høje Sale. Paa et af Vælgermøderne forud for forrige Valg sagde en tilstedeværende til ham: Naar De nu kommer ind paa de bonede Gulve, husk saa paa, at det kan være vanskeligt at staa fast. Maa jeg give Dem et godt Raad: Kridt Støvlerne, inden De gaar derind. Det var en Mand, ikke fra Nørre Sundby, men fra Søby-Kredsen, som var til Stede og kom med den Udtalelse. Det viste sig, at han havde Ret, der kunde være Grund til at rette en saadan Opfordring til den højtærede Trafikminister, at han skulde kridte Støvlerne for at staa fast. Det har vist sig, at den højtærede Minister ikke har fulgt Raadet, og at han heller ikke har været i Stand til at staa fast paa sit gamle, demokratiske Standpunkt.

Hvad er det saa for Grunde, man anfører, der skulde være saa tvingende, at de skulde foranledige os til at gennemføre de her foreliggende Forslag. Man siger, at vi have Pligt til at værne vor Neutralitet, det er en Pligt, som ethvert Land har, og som vi ikke kunne unddrage os. Den skal være saa almindelig anerkendt, at den ikke kan drages i Tvivl, sagde den højtærede Konseilspræsident. Vi have hørt saa mange Udtalelser, der gik ud paa det samme, men disse Ud-